

Universitatea Tehnică "Gheorghe Asachi" din Iași Facultatea de Automatică și Calculatoare

PROGRAMARE II

Curs 2

Particularități ale limbajului C++.
Principiile POO.

In C++, două sau mai multe funcții pot avea același nume dacă tipul sau numărul parametrilor este diferit

```
14
int operatie (int a, int b)
                                                 1.5
  return (a*b);
float operatie (float u, float v)
  return (u/v);
int main ()
  int x=7, y=2;
  float n=3.0f, m=2.0f;
  cout << operatie (x,y) << endl;
  cout << operatie (n,m) << endl ;</pre>
  return 0;
```

- Compilatorul examinează tipurile argumentelor și decide care dintre cele două funcții operatie să fie apelată
- O funcție nu poate fi supraîncarcată numai prin tipul pe care il returnează
- Dacă nu se găsește o funcție care să se potrivească exact cu tipul argumentelor transmise, compilatorul încearcă să aplice unele conversii
- ▶ Toate conversiile standard au aceeași prioritate

```
int main ()
  int x=7, y=2;
  float n=3.0f, m=2.0f;
  cout << operatie (x,y) << endl;
  cout << operatie (n,m) << endl;</pre>
  double p = 3.0, q = 2.0;
  cout << operatie (p,q) << endl ;</pre>
  return 0;
error C2668: 'operatie' : ambiguous call to overloaded
function
```

- ▶ C++ oferă conceptul de constantă definită de utilizator, const, pentru a exprima noțiunea că o valoare nu se schimbă direct
- Utilizări ale constantelor:
 - Variabile care nu iși modifică valoarea după inițializare
 - Constantele simbolice permit o întreţinere mai ușoară a programului
 - Majoritatea pointerilor sunt folosiți pentru a se citi o valoare(adresă) și nu pentru a fi scriși
 - Majoritatea parametrilor unei funcții sunt citiți nu scriși
- Cuvântul const poate fi adăugat unei declarații pentru a face obiectul respectiv constant; obiectul trebuie inițializat

```
const int model = 90; //model este const const int v[] = \{ 1, 2, 3, 4 \}; //v[i] este const const int x; //error C2734: 'x' : const object //must be initialized if not extern
```

Declararea unui obiect const va asigura ca valoarea acestuia nu se modifică în cadrul blocului.

```
void f( void )
{
      model = 200;
      v[2]++;
}
```

```
Error C3892: 'model' : you cannot assign to a variable that is const

Error C3892: 'v': you cannot assign to a variable that is const
```

Funcție de compilator, se poate rezerva spațiu pentru variabila respectivă sau nu

Pentru vectori se alocă memorie deoarece compilatorul nu poate ști ce element al vectorului este folosit intr-o expresie.

Constantele sunt utilizate în mod frecvent ca limite pentru vectori sau case labels:

```
const int a = 42;
int b = 99;
const int max = 128;
int v[max];
void f(int i)
       switch(i)
              case a:
              case b:
                            error C2051: case expression not
                            constant
```

Pointeri și constante

- Prin folosirea unui pointer sunt implicate două obiecte: pointerul însuși și obiectul pointat
- Precedarea declarației unui pointer cu un const face obiectul (nu pointerul) constant.
- Declararea unui pointer constant presupune utilizarea *const și nu doar *.

Pointeri și constante

Modificatorul const se folosește frecvent la funcții, la declararea parametrilor formali de tip pointer sau referințe, pentru a interzice funcțiilor respective modificarea datelor spre care pointează parametrii respectivi.

```
char* strcpy(char* p, const char* q); //nu poate modifica (*q)
```

Protecția datelor cu ajutorul const nu este totală pentru toate compilatoarele

- Orice program constă din mai multe părți separate.
- Namespace permite gruparea unor entități cum ar fi clase, obiecte și funcții sub același nume. Astfel, domeniul global poate fi divizat în subdomenii, fiecare cu numele său.
- Formatul este:

```
namespace identificator
{
         entitati
}
```

Unde identificator este un nume de identificare valid iar entitatile sunt clase, obiecte şi funcţii care sunt incluse în acel namespace

Exemplu:

```
namespace myFirstNamespace
{
    int a = 15;
    int b = 17;
}
//accesarea variabilelor
myFirstNamespace::a;
myFirstNamespace::b;
```

a şi b sunt variabile declarate în namespace-ul myFirstNamespace. Pentru a accesa variabilele respective din afara myFirstNamespace se va folosi operatorul de domeniu.

```
namespace mySecondNamespace
{
    int a = 25;
    int b = 27;
}
```

 namespace-urile sunt utile atunci când există posibilitatea ca un obiect global sau funcție să aibă aceeași denumire

```
int main (void) {
    cout << myFirstNamespace::a << endl;
    cout << mySecondNamespace::a << endl;
    return 0;
}</pre>
```

 Cuvântul cheie using este folosit pentru a introduce un nume/entitate dintr-un namespace

```
int main (void)
{
   using myFirstNamespace::a;
   using mySecondNamespace::b;
   cout << a << endl;
   cout << b << endl;
   cout << myFirstNamespace::b << endl;
   cout << mySecondNamespace::a << endl;
   return 0;
}</pre>
```

Cuvântul cheie using poate fi folosit pentru a introduce un întreg namespace

```
int main (void)
{
    using namespace myFirstNamespace;
    cout << a << endl;
    cout << b << endl;
    cout << mySecondNamespace::a << endl;
    cout << mySecondNamespace::b << endl;
    return 0;
}</pre>
```

Se pot utiliza mai multe namespace-uri dacă se ține cont de domeniu

Se pot declara nume alternative pentru namespace-uri existente astfel:

```
namespace new_name = current_name;
```

Principiile de bază are POO

- Abstractizarea datelor
- Incapsularea
- Moștenirea
- Polimorfismul

Abstractizarea datelor

- Abstractizarea procesul de recunoaștere și de concentrare asupra caracteristicilor importante ale unui obiect
- Concentrare asupra semnificației unui tip de date și asupra comportamentului său

 - Generarea unor funcții care creează și manipulează datele și pe care se bazează toate funcțiile de acces
- Abstractizarea datelor nu este o știință exactă: există nenumerate moduri de abstractizare a unui obiect sau a unei situații

Clasa

- Este o extindere a noțiunii de structură din C
- Conține atât date, cât și funcții (metode)
- Permite restricţionarea accesului la membri prin folosirea specificatorilor de acces
- Poate fi declarată utilizând atât cuvantul class cât și cuvantul struct, diferența facând-o numai specificatorul de acces implicit
- Un obiect este o instanțiere a unei clase

Incapsularea

- Posibilitatea de a ascunde utilizatorului unei clase detaliile ei de implementare se numeste incapsulare
- O clasă va conține
 - ▶ O parte privată implementare
 - O parte publică interfață
- Exemplu: clasă ce implementează o stivă
 - Implementarea se poate schimba (de la o implementare cu tablouri la o implementare cu liste înlănţuite)
 - Utilizatorul nu are acces direct la tablou sau la listă
 - Interfața rămâne aceeași (funcțiile push, pop, etc)
- Incapsularea datelor este realizată în C++ prin utilizarea specificatorilor de acces

Specificatori de acces

Modifică drepturile de acces către membrii clasei

- private: membrii privați pot fi accesați numai de membri aceleiași clase sau de membrii claselor sau funcțiilor prietene
- protected: membrii protejați sunt accesibili în cadrul aceleiași clase sau dintr-o clasă prietenă, dar și din clasele derivate din acestea
- public: membrii publici sunt accesibili de oriunde din domeniul de vizibilitate al obiectului de tip clasă

Exemplu specificatori de acces

```
#include <iostream>
class Data
private:
  int zi, luna;
public:
  int an;
};
int main()
  Data d1;
  d1.zi = 1;
  d1.luna = 2;
  d1.an = 1900;
  std::cout << "Data calendaristica este" << d1.zi << "-" << d1.luna
  << "-" << d1.an;
  return 0;
```

Exemplu specificatori de acces

- ▶ Error I error C2248: 'Data::zi' : cannot access private member declared in class 'Data' [...]
- ▶ Error 2 error C2248: 'Data::luna' : cannot access private member declared in class 'Data'[...]

Specificator de acces implicit

```
class Data
{
private:
    int zi, luna;
    public:
    int an;
    int an;
};
```

- În cadrul unei clase, specificatorul de acces implicit este private
- Membrii celor două clase au aceiași specificatori de acces
- În cadrul unei structuri, specificatorul de acces implicit este public

Metode ale claselor

- O clasă poate să conțină funcții
- D funcție a unei clase se numește metodă a clasei
- Metodele claselor se supun restricțiilor generate de către specificatorii de acces

```
class Data
{
   int zi, luna, an;
public:
   void afisare();
   void citire();
};
```

Metode ale claselor – definiția lor

```
void Data::citire()
                                 Se folosește operatorul
                                   de rezoluție inaintea
   std::cout << "Zi:";</pre>
                                   numelui funcției pentru a
   std::cin >> zi;
                                   specifica clasa din care
   std::cout << "Luna:";</pre>
                                   face parte funcția
   std::cin >> luna;
                                  ▶ Ale cui sunt variabilele zi,
   std::cout << "An:";
                                   luna, an din funcții?
   std::cin >> an;
void Data::afisare()
      std::cout << "Data calendaristica este" <<</pre>
zi << "-" << luna << "-" << an << std::endl;
```

Metode ale claselor – definiția lor

- De obicei, se evită definiția metodelor în interiorul clasei sau în fișierele header
- Definițiile metodelor se scriu într-un fișier sursă separat.
- ▶ Ca metodă de bună practică, fiecare clasă va avea două fișiere:
 - Unul header (.h sau hpp) in care se va gasi definiția clasei
 - Unul sursă (.cpp) cu definițiile metodelor clasei